ГОДИНА 10. СУБОТА, 26 МАРТА 1860. №476.

16 РАМАЗАНЪ 1276 (по Турски) 7 АПРИЛИ 1860 (по Европейски)

Цина предплатна.

Годовноетво ову часопа за ак Цариградъ и четворо Ихъ подавајући, за коју сваку Царигр. ак полиѣ Бодгарје, а ак Турске земље Ихъ полиѣ. дајете. Ово Одјеле за дописе ваљано ако ће подписе ваљају ак за годовноетво за преплатнике ак Турске и ако 5 наборе.

Подписи ак с прилеже ово и 5 ак 2 ак ноември ак 5 мѣсеце ак продајући за ову 1 Сабе подписе дајете, подписе и ак 5 мѣсеце 1 С. подписе.

ЦАРЕГРАДСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛАЗИ ВО ВСИКА СУБОТА.

Подписна-та ев пріема:
въ Цариградъ — ЦАРЕГРАДСКАГО ВѢСТНИКА И СОБРУЖІЕ, въ Цариград.-Бодгар. трговс. Друштво. Дописи, ак. ак. ак. ак. Царигр. Бодгар. Друштво, Цариградъ, — въ Одесса у гос. Бодгарскаго Одесскаго Трговскаго Друштва, — въ Букурешъ у Гос. Христо Георгіевъ; — въ Ибраилу у Гос. Константина Стояновича; — въ Галацъ у Гос. Николи Дафинова; — въ Терново у Г-на К. Н. Г. Василикова; — въ Пловдивъ у Гос. Николи Пулева; — и при всичкыя градове ак БОЛГАРІЯ.

Цина-та на пшеницѣ, 24 Марта 1860.

Лира Турска	111 30	Медиціе 6ѣло	21 30
Лира Англійска	123 10	Императаи	24 25
Лира Французска 20 гр.	98 30	Кроборскій	19 20
Полъ-Имперіалъ	99 30	Хаине тахталы	75 10
Крешкій	98 10	5-ци банъ на 0.00	33 —

Метеорологическія примѣчанія, 24 Марта 1860.

Дни на луна-та	17	Небе-то е	всиво
Телоклъ	12 градуи В. зарити 13 1/2 „ „ „ Р. на изт.	Солнце-то	истина на 11ч. 19 м. падала на 5 ч. 39 м
Бар 27 стеиеня	0/11 врехе добро	Вѣтаръ-ать	Югозападенъ

Благодарій ся на Сегашно-то, а търси всегда по-Добро-то.

СОДЕРЖАНІЕ НА ВѢСТНИКЪ-АТЪ.

—0—

Добродѣтель и добродѣтельной человѣкъ. — Цанковъ-та свадба. — Протестъ до Волвій-ять Везиръ отъ Есек-Завра и Кезанжикъ. — Пишатъ отъ Терново и показйватъ управителъ-ять отъ Фенеръ-ашъ, братанъ и патоарбъ вонъ. — Нѣше единъ отъ Гагорско и показйва обществено-то старопій на Терновскив-то. — Пишатъ отъ Шуменъ за всичеславіе-то на разбойницъ-те, кое-то ся башидрлеле чрезъ худра-те ябрки на отдѣлній-ать Шуменскіи Комиссіатъ. — Статіи отъ Лонъ, говорещи за разни работи. — Разкоя единого мутина за вѣрованіе-та разные-та вѣзра на Болгаро-Македонія-те (инак. Солунъ). — Любопитни древности и сегашно состоніе на Охрида и Струга. — Кратко изложеніе за Свищенско-Булюкскіи-те полутодишни писмени-та. — Политическій обзоръ. — Разна новина. — Хапове Одусеи.

Цариградъ.

Добродѣтель и добродѣтельной человѣкъ.

Кой-то има чувство живо и глубоко, вдихнато отъ добро-то, то схранява съ пріятни наслажденія, му возвышава душа-та до най-совершенна степень, старяется да ся совершенствува, тай человѣка на назначіе, добродѣтель, е добродѣтельній.

Съ рѣчь-та добродѣтель ніщо друго не можеме разумѣва освенъ желаніе-то какъ общо-то добро; така всенародно-то добро е цѣль-та на добродѣтеля. Два-та, кои-то она запомѣка да правится, са средства съ които она си слуга жи за да исполни тая си цѣль. Отъ тукъ разумѣваме че мисль-та, която добродѣтель-та имаше не е своевола.

Въ старя-те времена и по разните мѣста, исп-те человѣци, или по-крайнѣй мѣрѣ, оныи, кои-то въ общество са живѣли, нета-та тая мисль треба ,а са си представлявали и ако народи-те поиз разни широке са си и представлявали и си и представлявать, іе какве че тѣ са взаемни и че взематъ за сака-та добродѣтель разни-те средства съ които она си слуги за да исполни цѣль-та си.

Добродѣтельній человѣкъ не е оныій, кой-то жертува удоволствія-та си, обичаи-те си и най-сили-те си тая си общо-то добро ; тастрасти на общо-то добро ; та-ка кажъ человѣкъ не позможно е да ся какъ человѣкъ и ако ся накѣри други-те не ся вѣрувать; но подобенъ человѣкъ е оный на кого-то най-силна-та страсть така съ общо-то добро е сообразна, що-то всегда какъ добродѣтель-та той наклонень са изкрива.

По тая причина, колко-то повеке какъ совершенство то приближаваме, и колко-то повеке заслужаваме-то добродѣтелнаго человѣка, толко повеке за да ся рѣшиме на не-честно или виновно едно дѣло, треба да имаме една по голѣма причина на удовлетвіе, одъ колко-то сме имали интересъ, по достоинъ да распали наши-те желанія и покаже че существа въ человѣческа-та наша природа една страсть по силна отъ колко-то въ добродѣтель-та не существа.

Добродѣтельній человѣкъ, всегда по горнѣ отъ произволи-те хорсски расположенія, отъ судбини-те интереси, отъ величія-та, отъ предпочіе-то на чисто слюдестрастные удоволствія, нема за оружіа освенъ добродѣтельна-та гордость, съ кои-то той са покрыта освенъ съ щедри-та чувствителность , кои-то щедри-та, отъ показна и точна-та справедливость, кои-то никое обстоятельство неможе да му раскыпи.

Исти-те страсти , кои-то возмущаватъ други-те человѣци, можатъ и въ негово-то сердце да са имайрать, и слава-та, богатство-то и пріятелство-то, всѣ тіе, безъ да му возбудятъ презрѣніе какъ тѣхъ, привиачатъ по нѣкогашъ вниманіе-то му, но, сый всегда неизмѣнимъ въ сердце-то си, пресе що-то на усмотрѣніи-та му са подложи, са облагородина, пресе що-то поступки-те му, и всѣ тіе поступки-те му всегда и любезно стоятъ.

Но отъ исти-те свои премущества, добродѣтельній человѣкъ като въ най горчини-те непріятности са имѣ на, срещо най непріятелскіе клевети, срещо най гонителя-та зависть, исти-те тіе пренятелскія поступки-те му го умрѣвнатъ, умъ-ать му си растиа, дзнія-та му всегда по достойни са показватъ. Той гледа, не со зависть, но со жалость на успѣхъ-те на подя-те и на лъжы-те гледа и отастана сиза неправедность-та на сѣдня-те тыя, като права добро и си по горѣ отъ тѣхъ показва въ поступки-те си, дуя-те си, дзнія-та си.

Всегда съ тыя начала воодушевлѣсвъ, той гдява най тяха сохранява когда даже и най много жарость въ душа-та му има.

Добзесть-та, тѣлесна-та и умната сила са добродѣтели много важни, защо-то са средства дѣйствителни и необходими за собственно-то сохраненіе и собственно-то наше благополучіе.

Добзестный и крѣпкій человѣкъ отзяска пріятеснію-то, забрани кажновать-ять си, свободата си, имотъать си; съ нотъ-ать на чело-то си, придобіва необично пріятаніе и слижава се отъ него со спокойна и тиха душа.

Ако му са случатъ злощастія, отъ кои-то со всяка-та си мудрость не можа да отбѣгне, той съ твердость и предание-то си на полз-та божія ги терпи.

Есите лични добродѣтели имать за непосредственія и най ближна цѣль, сохраненіе-то на человѣкъ-ать-вой-то тѣя исполняя; нтѣ со сохраненіето всякато человѣка, пространъ са и какъ сохраненіе-то на фамилія-та и на общество-то, кое-то са составлява отъ собраніе на много лица.

Има и лошіни добродѣтели. Съ тѣхъ разумѣваме исполненіе-то на дѣла полезни на общество-то, коіъ разумѣ че то общество въ истыя и тожде дочь жяіе. Тія добродѣтели въ единъ дочь са Икономія-та, отвеселата любовь, сопружеска-та, любовь, синовна-та любовь исполненіе-то на должности отъ страна на домовладыка-та какъ слуга-та и отъ страна на слуга-та какъ домовладыка-та.

Вси-те домашни и лични добродѣтели посредственно, но всегда съ вѣрность, какъ естественныя средствамъ за улучшеніе-то и сохраненіе-то человѣческо се относать, и отъ тоіе составлявать почтеня, кои-то происхождать отъ основный на природа та законъ.

Общественни-те добродѣтели са токо различни и многобройни колко-то и дѣлія за общество то полезни яка. Но вси-те тія добродѣтели на едно само основно начало се сократяватъ и то е правосудіе-то, въ кое-то само вси-те на общество-то добродѣтели са собиратъ.

По друго отношеніе, ще какяме че добродѣтеля-те ятатъ неизмѣнна една вѣрка; то не е така: Много-то икономія приближава на грѣбрюлюбіе-то; много-то добзесть умрѣвнава са съ сиблость; много-то щедрость, направна по расконие много-то терпеніе одушява дзятелность-та; много-то сохсюжденіе причинава мягко-то сасрдеіе; много-то добзесть-та придобіва сила да са пазѣнява споредъ обстоятелства-та. Така искренность-та е по нѣкогашъ една грѣшна; притворность-та една должность. Съ това лице треба правосудіо да са относіе, а съ друго едно, самото правосудіе ще е присѣхъ: Милость-та на прикѣръ днесь може да е една добродѣтель, а утрѣ да е една вина.

Цанковъ-та свадба (*)

или

Римскій-ять Латинскіи Епископъ нема никаква каноническа власть нын никаква правда надъ Болгарія и надъ Болгари-те.

Колко-то Дрегомъ Цанковъ е за желіе да са поиме че е добрѣ расположенъ кымъ Пуратороскій Церкеръ за да му покаже благины и благодарепія, токо повеке-и това голѣмо чуде нѣкраи по добрѣ за себе до не нальзе отъ Пуратороъ-ять само съ една банщя

Банщи, банщи и пакъ банщи ! Ина ли отъ това по добро нещо за едно гладно-то ? Ина ли нѣщо когда оно има и по священна должность отъ Сан-Бенедекій-ско банщаре ? Не !

Того ради и оно е пришудено днесь да изложи съ по голѣма охота кучешко свое гавкавзь, и като докаже съ по-добри Исторіи отъ банщарски-те недостатки, и отъ тезе всѣки бабишъ, да обаси по Болгарскій свѣтъ че и то имало у свой родъ бюрсчій съ изворедни свойства !

Достойство-то на това чуде, кое-то, токо голѣми заварзано въ Тартаръ-отъ и въ Пуратороъ-ать стои :прідобіво е днесь предъ хитри-те бюрсчіи една двойна цѣль :

1) Защо-то оно са отрицава до защищеніе-то на пропотческо-то имъ православіе-то вѣроисповѣданіе;

2) Защо-то оно са воля отъ едно по высоко и по благородно начало, то естественародното ни чувствіе.

Цѣлость и цѣла-та му скорія какато и да е, могатъ като человѣцы да посѣдовать какво-то обичать вѣроисповѣданіе; но отъ рода родомъ Болгарынъ должно бѣше да храни въ сердце-то си по благородни чувства за народно-то и отечество-то свое вѣроисповѣданіе ! и, като по изобразимыхъ и сладкыхъ чрезъ естественни сварки сестростный нашъ народъ, да са погрыжи нѣкако повеке отъ ноиз-те на врѣмени за народно-то ни, ако за Болгарско-то ни единство.

Но Цанковъ какво са обходи до сега но тая часть отъ священнической си Вѣстникъ? Всякій отъ почтенив-те наши соотечественици може ако десно да разсуди, и ма ще врятурие днесь че тъ нѣма нѣкогда да са опраздній предъ нѣкый свой

(*) Вижъ Ц. Болгарія брой 36.

народъ, защо-то име-то му е вече записано въ Пургаторъ-атъ съ черни слова ради Іезуитско-то му до сега поведеніе предъ праотеческо-то ни православно вѣроисповѣданіе, и народно-то ни единство !

Това като рѣкохме и му показахме и отъ Пургаторъ-атъ Церверска-та наша достойность, пакъ сега должни сме да слѣдоваме съ наше-то кучешко чувство, но по на здрава часть отъ колко-то той Болгаринъ-Пичипіосъ ся отговори на сички-те му противомысленницы за Іезуитско-то му поведеніе !

Нищо по священно предъ очи-те му освенъ Папи-те и папчета-та му ! Но нищо по слѣпо предъ днешни-те по Европа и по бѣдна-та Италія исторически событія освенъ Цанково-то по Болгарія Папищашско проповѣданіе и нищо по грѣшно предъ православни-те Болгари, освенъ религіозно-то щастіе, кое-то толко жарко онъ препоручава намъ подъ Римски-те вериги ! ! !

Законность-та, коя-то мы Болгари припознаваме днесь въ лице-то Ц-го Патріарха верху православно-то ни вѣроисповѣданіе освень що не ни удолжава да стоиме подъ Греческо-то религіозно иго предъ христіянски-те наши правдини и церковни преимущества: то есть предъ ветха-та наша Іерархія и народна церква, она изключава още всяка каноническа власть Римскаго Латинскаго Епископа надъ православна-та Іерархія и надъ Болгари-те, защо-то:

1) Мы Болгари-те не само като православни христіяни сме должни да послѣдоваме днесь една каноническа правда, коя-то управлява христова-та православна церква, но и като народъ кому-то праотцы-те пріеха христіанство-то отъ Цареградска-та православна церква.

2) Іустиніанъ I (530—540) чрезъ едно синодално и царско установленіе, востанови самостоятелна Окридска-та церква, коя-то наши-те праотцы оставиха намъ потомцы-те си, цѣла и православна со вси-те й церковни правдини и преимущества.

3) Мы Болгари-те като христіяни и като народъ, колко-то и да сме прости, не можеме днесь да ся основеме на едно Папищашско каноничество, подкрѣпляемо отъ Вѣстникъ Българія само съ едни овчарски геги, и райски ключеве, защо-то каноничество-то на тія мними началницы надъ вси-те церкви, на тія всемірни овчаре на христіяни-те на тія мними каймакаме Господа нашаго Іисуса Христа, на тія безбрадати наслѣдницы брадатаго Апостола Петра за да може да ся подкрѣпи малко требаше, и дожни бѣха они да появятъ на свѣтъ-тъ Апостолскій нѣкой канонъ, или царско нѣкое установленіе.

Ето христіанско, речи и патріотическо поле гдѣ-то сме должни да посрѣщнеме днесь, колко-то сме достойни, Цанкова-та свадба.

Но преди да ся распространиме надъ тыя важни пунтове на нова-та наша Историія, прилично е да ся представиме предъ прекрасна-та невѣста Цанкова, даже и должни сме да ся пораспрaвиме малко нещо съ новобрачнаго й героя и като що е свадба, не ще да быде странно да ся поразвеселиме тука мы сватове-те Болгари; того ради нека си окачиме и мы на прекрасна-та Цанкова невѣста и наша-та тая извонредна Церверска притурка !

Церверска-та баница, ехъ нейсе, быде какво быде. Бюрекчій-атъ й като аџамія, оставилъ въ нея много трицы, и замѣсилъ я малко дебела, щото азъ-калдѫ да ни задави една клѣчка, то есть проклята-та оная притурка во святый Символъ, която не можелъ да извади отъ нея ! но хилядо пѫти берекіятъ версинъ на бюрекчія-та й (ето що ще рече да си има едно куче сродственна кровъ) що ни показа со страхъ и съ полвина уста че она была измислена и притурена во святій Символъ отъ нѣкои святцы Испански за да возбранятъ ушъ католическа-та му церква отъ греческій Аріянизмъ ! ! ! Аріянизмъ ?

То мы като голѣмо куче за честь-та на прости-те Болгари не кабулихме, и того ради тотчасъ сѫкѫщардисахме сички-те тія святцы, кои-то сега ся намиратъ въ студено-жежкій-атъ Пургаторъ, и като гя позаплашихме малко съ голѣми-те ни зуби тіи сиромаси хепейце нѣщо ни поразказаха верху тая работа !

Едва молитви-те на Цанкова-та Католическа церква ги избави отъ тука со здравіе ! ! (Аминъ !) за да ся научи по скоро и Болгарскій свѣтъ че тая притурка во христіянскій Символъ была проклята, и едно святокрадно нещо, както и преблаженѣйшій Папа Левъ III е свидѣтелствувалъ по западній свѣтъ чрезъ сребренни-те двѣ плочи, кои-то положи въ храмъ-атъ св-го Петра у Римъ (вишъ Ц-го Вѣстника брой 458, и че одобреніе-то й послѣ отъ папи-те станало было само и само отъ едно голо злаволюбіе.

А пакъ когда-то появихме една малка прошка отъ пуста-та тая баница на тія сиромасы святцы отъ толко години живущи въ Пургаторъ-атъ гладни, голи и боси! съ каква радость, съ каква охота они притуриха че тая проклята притурка во святый Символъ была една голѣма Х р и с т і я н с к а е р е с ь, и че была наложена на Папи-те не да забрани сѣдалище-то имъ отъ проклятый Аріянизмъ, но да появи още по голѣма Испанска-та непогрѣшимость овъ мнима-та сила и мнимо-то всемірно началство, и отъ велика-та оная Папска непогрѣшимость защо само тая малка Испанска непогрѣшимость турга днесь въ противорѣчіе предъ очи-те на сички-те православни христіяни най главно-то начало на папство-то !

Понеже тіи хитри Испански святцы, кои-то днесь денемъ и нощемъ ся мучатъ въ Пургаторъ-атъ, и много ся раскаяватъ, съ една крыва гега (тояга овчарска) и съ два раждясани желѣзни райски ключове заверзаха очи-те на Папа-та, та си поиграли макко и они малка-та жиуркица (**кіор-ченинъ** τυφλομύγα) съ нихна по голѣма непогрѣшимость ! ! не е ли така Драганчо ?

Да, сущо така. Защо-то не само они преправили едно основателно начало на христіянска-та ни вѣра безъ никаква непогрѣшима папска заповѣдь, но и принудили я още да одобри тѣхна-та безъ никаковъ вселенскій или мѣстній соборъ !

Това рѣчено, мы незнайме сега на здраво какви бюрецы или какви баклави нашый бюрекчія со содружіе-то си ще ни приготвятъ ради новини-те, кои-то имъ исращаме днесь изъ Пургаторъ-атъ, но ако разсудиме отъ баница-та, и отъ позната-та ни до сега хитрость, они ще изнамѣратъ нѣкаковъ колайлѫкъ за да може пакъ да отбѣгне нашый бюрекчія такива съ рогове вопроси.

Онъ обаче нека познай че сички-те православни Болгари желаятъ да чуятъ отъ златна-та му уста да падне чисто и ясно една рѣчь верху тыя новини за да не му даваме и мы толко често главоболіе съ повтореніе-то на единъ толко высокъ и тѣнокъ Богословски вопросъ ; то есть: Защо да нема во Сятый Символъ во иже отъ отца рожденнаго притурено и отъ Святаго Духа, както требувало ужъ да има во иже отъ Отца исходящаго, притурено и отъ сына.

Ако споредъ Папищашскый раціонализмъ требало да ся притури и отъ сына у послѣдното това изреженіе на пресвятая Тройца за да ся сохрани цѣлость-ва на святый Духъ и за да ся отбѣгне ужъ отъ греческій Аріянизмъ ! ! ! не ли и въ перво-то изреженіе на пресвятая Тройца, то есть въ рожденіе-то на сына ще потреба споредъ сущый раціонализмъ да притуриме и отъ святаго Духа рожденнаго за да ся сохрани цѣлость-та и на сына, и за да отбѣгнеме една друга яма единъ такожде проклятый отъ вселенски-те Собори Македонизмъ ? ! ! !

Къмъ то Славнѣйшія тъ при Высока та Порта министръ иностранныхъ дѣлъ Фуатъ паша.

ВАШЕ ВЫСОКОПРЕВЪСХОДИТЕЛСТВО.

Слѣдъ като приносямы рабски тѣ си до земя поклоненія Вашему Высокопревъсходителству, ный смиреннѣйши тѣ жители на долоевенны тѣ двѣ Казап, смѣймы да изразимъ предъ Васъ сърдечны тѣ наши чувствованія касателно за нація тъ найвѣренъ на Държава та народъ Българскій, който отъ издаванье то на спасителныя тъ Хати-Хумаюнъ отъ $^{6}/_{18}$ Февруарія (1856) ежедневно са наслаждава съ подарены тѣ благости на Августѣйшія тъ нашъ Царь, и първа та му молитва предъ Бога вынѫги е за здравье то и побѣда надъ вразы-тѣ Его И. Величества, както и за благополучіе то на сички тѣ Неговы прислужницы.

Но при сички тѣ добрины, съ които е граденъ невинныя тъ и трудолюбивъ нашъ народъ отъ страната на Честно то царско Правителство, да ли е въ сѫщо то положеніе и отъ къмъ черковна та си управа посредствомъ Грьцкія тъ Патрикъ ? — Много далечь ! . . . . Угнѣтенія та отъ страна та на Духовно то Грьцко началство, да знай В. В-превъсходителство, че отъ день-на-день еще са умножаватъ, а не са смаляватъ, и достигнахѫ вече до нетърпимость.

Съ еднѫ и сама надѣжда са храняхмы за облегченіе то на страданія та, кои то смы претеглили отъ Грьцки тѣ Архіереи , когато са извѣстихмы, че Н. И. Величество заповѣдалъ да стане съборъ отъ достопочтены лица духовны и мірски, които да разгледатъ и поправятъ досегашна та система на черковно то правленіе, за да престанѫтъ вече злоупотребленія та на Грьцко то Духовенство и праведны тѣ оплакванія върху му. Но и въ тъзи надѣжда са намѣрихмы излъганы; защо то Патріаршія-та първо и първо непоиска представители отъ нашія тъ народъ, споредъ число то му, и сега въ заключаванье то на чуждо и намъ непознато „ Народно Събраніе “ колкото да на натвари съ нейны тѣ тъй наречены Ἐθνικὰ χρέη, както ный незнаймы отъ дѣ и какъ сѫ станали — на туй смѣло ся рѣшава; а колкото за да ни върне безправедно-усвоенна та Іерархія, и да ни даде религіозно равенство съ другитѣ намъ единовѣрны Христіане — за него тя нито е помыслила, но еще ся мѫчи да присвои сички тѣ духовны правдины исключително за себя си, за свои тѣ единородцы, а насъ и наша та народность потъпква.

Понеже, както познавате Ваше В-превъсходителство, тъзи безправда е тѣжала еще на наши тѣ бащи, а въ сегашна та епоха, когато Н. И. В. благоволи да подари на сички тѣ свой подданницы равны граждански правдины, тъзи безправда достигна вече да са не търпи; за туй и ный протествувамы противъ тъзи мѣрка на грьцка та Іерархіа и нейно то Ἐθνοσυνέλευσις, между тѣмъ и смиренно молимъ В. В-превъсходителство да сподѣйствова за възражданье то на потъпкана та наша Іерархія, като благоволи да земне на себя си грыжа та противъ неправедны тѣ уложенія на туй Г р ь ц к о, а не народно С ъ б р а н і е, за да има и нашія тъ народъ еднакви правдины съ Гърцы тѣ. А за тъзи Ваша къмъ народа тъ ны благонаклонность и благодѣяніе малки и голѣмы ще ви бѫдемъ довѣка признателны, и име то Вашего В-превъсходителства ще са напише между найголѣмы тѣ благодѣтели человѣческаго рода.

Имамы честь да са наречемъ.

Вашего Высокопревъсходителства

Покорны и признателны слуги,
Жители на Ески-Загра съ казаата
Подобно
Жители на Казанлѫкъ съ казаа та.

(Слѣдватъ подписи и печати отъ Ески-Загра и Казанлѫкъ, подтвърдены отъ Владыкова-тъ Епитропъ.)

15 Марта 1860 год.

Терново, 15 Марта 1860.

Феинъ паша нашыя новый управитель на града и на Казаата възблагодари и Христіянытѣ и мусулманытѣ на сичката Търновска околность съ Неговото добро постъпванье и Душевнытѣ му добрины.

Отъ какъ се разнесе слухъ за парытѣ че ще паднатъ тука изеднашъ ся въскачи брашното отъ 130 на 200 и до 225 гроша. Житото отъ 28 възлезе на 37 гроша и половина а ячмика отъ 12, на 15 и до 18, ся мълви изъ устата на селянытѣ. Но надѣждата е обща на младія Феинъ паша Ефендимизъ, дано даде вниманіе за доброто на сиромасытѣ и нареди това въ умѣрено расположеніе.

Колкото карджіи идетъ тука отъ къмъ то Никополската казаа, много ся оплакватъ отъ харсѫзы и злодѣйцы които твърдѣ безчеловѣчно постъпвали, обирали, убивали, Търговцы и Джелепчіи по реченната казаа, отъ които голѣмъ страхъ владѣй по тамошнитѣ жители, принудени даже и да мыслятъ когато ся гората раззелены, какво ли ще препроводятъ, ако Ч. Прав. не вземи добры мѣрки и преварди вредницата на злодѣйцытѣ.

Завчера въ петъкъ вечера на 12, ходящаго тука въ нашыя градъ изгоря нечаянно единъ старъ и страненъ священникъ, на име попъ Захарія Рухчуклія, въ Г-нъ Янкова ханъ на Дързенската махала, въ една одая, който неизвѣстно е какъ са е запалилъ отъ къмъ гарба. Нѣкои си говорятъ че го фаналъ мангаля, други брацолеватъ че дяду попъ като старъ былъ посрабвалъ. Но отъ двѣтѣ кое е истинно незнайно защото когато дало мeризма и пушакъ отъ одаята тогасъ ся осѣтили ханджіитѣ, и като разбили вратата на одаята намѣрили дяда попа полумъртвъ безъ да може ни да говори нити да познава. И тъй слѣдъ малку предаде духъ горко ! Като му бѣше изгорѣлъ сичкія гъбръ и околовръсъ корема.

Габрово, 1860 Марта 15.

Намѣрвамъ ся днесь въ това голѣмо село, минувамъ за кадѣ Казанлѫкъ и пиша ви повече за Търново.

Азъ постояхъ нѣколко време въ този градъ, и забѣлѣжихъ похвално стараніе отъ граждани-то за общи-те работи да ся полага. Не щѫ да ви говоря за училища-та, само ще кажѫ че главный управитель Г-нъ Михаиловскій наедно съ други-те учители прилѣжаніе голѣмо иматъ за успѣхи-те на дѣца-та и кога време за испытаніе дойде, ще ся увѣри-те за това що ви казвамъ .

Едно нещо е достойно за говоряніе; Отъ нѣколко време въ Търново заселила ся е една протестанска фамилія, коя-то научи языкъ-атъ български твърдѣ добрѣ; чете го, пиши го, хортува го. Тая фамилія ся запозна съ нѣколцина отъ граждани-те, и почена да призовава нѣкои отъ тѣхъ въ домъ-атъ си и хвана да имъ проповѣдва.

Тая постѫпка отъ протестанска-та фамилія колко-то и неповинна може да е, не знаемъ ія, но народъ-атъ, попаринъ отъ Цанковъ-атъ Вѣстникъ,

взеха въ подозрѣніе и протестанска-та тая фамилія както и проповѣди-те й.

Това наистина размжти умове-те на народъ-атъ в Владыка-та за предупазваніе и за сохраненіе на православіе-то направи, като истинный пастырь, писма и заповѣда да ся чететъ по церкви-те съ намѣреніе да чуе народъ-атъ и ся предохранѣва въ бащина-та ся православна восточна Вѣра.

Владыково-то това писмо е поучително, азъ го чухъ като ся чете, и когато въ Търново бѣхъ казваха че ще ви испратятъ за да го вмѣстите въ почтенныя вашъ Вѣстникъ.

Ето, Г-не мой, какъ Папищаши и Протестанти са оставили добри-те свои просвѣтени мѣста и са дошли между насъ да проповѣдуватъ и придобиватъ нови овцы, а ный принебрежаваме собственни-те наши интереси. Въ тойзи случай ще кажж че Г-нъ Григорій должность пастырска исполни, и исто-то поведеніе и други-те Владыцы длъжни са да направятъ.

Но искашъ ли да ти кажа че въ Шуменъ протестанти-те и церква своя правятъ? Тѣ никакъ не са виновати, тѣ исполняватъ посланіе-то си като Апостоли на вѣроисповѣданіе-то си, но виновати са оныя, кои-то отъ Шуменски-те граждани и граждани отлични са ся привързали на тѣхъ и безъ да ся сѣтятъ, даватъ лошавъ примѣръ на други-те.

ШУМЕНЪ, 10 Марта.

Балканъ-атъ, кой-то окружава наша-та кааза много время е былъ гнѣздо на разбойницы, кои-то безпрестанно исполняваха виновни-те си дѣла, често улавяха и саблачаха и ся крыяха въ глубини-те на шума-та въ лесове-те, въ пещери-те и други скрыти мѣста, кои-то са достойни да обезсерчятъ и най небоязливи-те воискари. Мучно е на истина дѣло-то на послѣдни-те тыя. Но полиція-та нищо не остава да не направи за да очисти мѣсто-то отъ тая рана, и това быде отъ какъ въ нашый градъ Н. П. Исмаилъ паша, Шуменскій отдѣлный командантъ, между насъ е стигналъ. Той взе такива мѣрки, щото, слава Богу, увѣнчаха ся съ голѣмо сполучіе и вси-те жители му благодарятъ.

Конницы и ловцы вѣздѣ по поле-то ся испратиха и дѣятелно гониха тыя злодѣйцы отъ кои-то най страшни-те ся уловиха, и слѣдователно обезпеченіе на вездѣ ся положи. Но то не е совсѣмъ удовлетворително слѣдствіе. Нѣкои отъ злодѣйцы-те возползувающіи ся отъ тогдашната цвѣтуща шума, сполучиха да ся скрыятъ и отбѣгнятъ на гоненіе-то. За да ся уловятъ, мѣстна-та власть принудена бѣше да чека зима-та, защо-то по това время на година-та, споредъ както казватъ наши-те селяни, лесове-те не пріематъ веке гости, и злодѣйцы-те са принудени да дойдатъ въ градъ-атъ прибѣжище да търсятъ.

Така, отъ начало още на зима-та, разбойницы-те, кои-то бѣха избѣгнали отъ руцѣ-те на полиція-та едни слѣдъ други въ примка-та паднаха, освенъ най знаменитый отъ тѣхъ, разбойникатъ Солакъ, кой-то отъ темница е избѣгналъ и кой-то до нынѣ ся крые не ся знае гдѣ. Немаме сомнѣніе че и той най послѣ въ руцѣ ще падне и така градъ-атъ и цѣла кааза совсѣмъ избавени да ся намѣрятъ.

Тая година зима-та бѣше много мегка; едвамъ топломѣръ-атъ слезе на 8 градуса подъ нула-та, други пжть той до 20 градуса е слазялъ. Така и снѣгъ много не падна, но, отъ днесь заранъ-та излезе вѣтръ доволно силенъ, снѣгъ вали и земля-та единъ прьстъ со снѣгъ е покрыта. Нека ся надѣеме че лошаво-то това время не ще много да держи.

Торговство-то нашаго града, въ кой-то ся харчатъ разни произведенія отъ манифатури Англійски и Нѣмски, намѣрва ся сега въ голѣма тишина. То не ще може ся собуди освенъ кадѣ срѣдъ мѣсяцъ Априлія, когда-то панаиръ-атъ на Джумаа-та ся отвори и гдѣ-то доволно важенъ равашъ става.

Теллали презъ тыя дни по чаршіи-те викаха че по царска заповѣдь Турска-та лира, коя-то варвеше по гроша 125 да падне на гроша 100, и бешликъ-атъ на гроша 5, както и други-те монети соразмѣрно

Писма отъ Русчукъ извѣстяватъ, че плаваніе-то по Дунавъ ся почевало, ледове-те совсѣмъ ся загубили.

ЛОМЪ 8 Февруарія 1860.

Время доволно ся мина отъ какъ не виждамъ нищо да ся споменува во Вашый Вѣстникъ за наши-те тукъ окружности. Наше-то состояніе ще каже нѣкой че е въ крайно благополучіе че за това голѣмо блаженство время нѣкой не намѣрва, нито на умъ му доходи да опише това си состояніе.

Нека е тъй; но блаженство-то бывa ли всегда независимо на грѣшный тойзи нашъ свѣтъ? полно и расслано во всякии вообще? не, едни ся радоватъ, и други ся плачатъ, было за здравіе-то си, было за состояніе-то си; нищо полно независимо не существува. Като е така нека ви кажа че мы тая година зима доволно люта минахме; скупотіята на вси-те неща е еднаква, Мѣсо хлѣбъ, масло ся на горна цѣна, а още и рыба-та, коя-то е предъ очи-те ни е скупа.

Пытате ли за граждани-те? и тѣ ту на тоя ту на оный край ся хвъргатъ. Едни викатъ да, други викатъ не. Но това да, и това не, иматъ за предметъ какъ по добрѣ да ся останови и наредя обще-то добро, какъ читалище-то наше, кое-то совсѣмъ сега въ небреженіе лежи, да ся возроди и ся докара на перва-та си степень, когда-то въ него виждахме книги разни по полицы-те наредени, и Вѣстницы и брошурки Болгарски, Сербски, Грьцки на трапеза-та да стоятъ, и свободно и благочинно всякъ отъ граждани-те да отива тамо да прочете и научи нещо полезно за себе си и за общото-то добро.

Това время бѣше достопохвално. Нашый градъ както знаете, е мѣсто гдѣ-то иностранни велипсоватъ, кажи Серби, кажи Нѣмцы, Французы, Италіянцы всякакви отъ тукъ заминуватъ и когда научаваха че въ градъ-тъ има такова заведеніе, дохождаха тамо и казваха: То е добро начало на просвѣщеніе-то.

Со жалость гледаме отъ нѣколко врѣме единъ Вѣстникъ кому-то не зная име-то какво е, безправедно да нападва верху Г-нъ Крьстя Пишурка, нашый учитель; тукъ человѣкъ нема кой-то да не го тача. Онъ отъ толко время въ нашый градъ живѣе и примѣръ на цѣломудріе на сви показва. Онъ е человѣкъ кой знай добрѣ свой дѣло, и постоянно учи наши-те дѣца. Каковъ человѣкъ е прочее оный, кой-то пише у тоя Вѣстникъ така хулително за нашый учитель, не знаеме, но знаеме че, ако и нѣкои листови отъ тоя Вѣстникъ даромъ да ся испращатъ, тія обаче на страна лежатъ, никой гы не погледва, защо-то всякъ съ подозрѣніе гы гледа, и кой пише така, не разумѣваме.

Солунъ, 15 марта 1860.

Преди малко ви писахъ отъ Кукушъ, а сега ви пиша отъ Солунъ; но ходихъ по други мѣста на Македонія и на Тессалія и право да ти кажа че сердце-то не може да ся нарадва като гледамъ вездѣ духъ къмъ народность и ученіе да ся возбуждава. Грѣшка-та е че средства нема и гдѣ-то училище искатъ да составятъ, тамо и голѣма скудность владѣе.

По церкви-те все по гречески ся чете и пѣе и само по нѣкой отъ тѣхъ прочита ся святое Евангеліе во святая недѣля на Болгарско-Македонско нарѣчіе. То Евангеліе сирѣчъ пять-шесть недѣлешни Евангелія, ся преведоха на здѣшный Болгаро-Македонскый языкъ отъ отца Хаджи Павла, Божигробскаго Протосингела, кой-то сега у Крайова на Монастырь Калуга живѣе, и тія недѣлешни Евангелія са писани съ гречески слова, и печатиха ся здѣсъ у Солунъ въ Типографія-та Киріака Дражиловича.

Священницы-те не знаятъ Гречески а Болгарски съ гречески слова пишатъ, колко-то за другій народъ онъ въ простота глубока ся находи и нито съ гречески слова Болгарски да пиши знае. Но бакали-те и други все съ гречески слова Болгарски думи пишатъ.

Народъ-атъ по цѣла Македонія е здравъ на вѣра-та си, но по злощастію Папищаши-те ся трудятъ да го разслабятъ во вѣра-та му и ради това папищашски попове на кадѣ-то ходятъ кунички на дѣца-та раздаватъ за да гы прелестяватъ съ тосъ начинъ полека-лека къмъ други пжть.

...то бы было добрѣ, мѣрки нѣкои отъ родолюбцы да ся взематъ що-то по главни-те тукашни села училища даже и совсѣмъ прости да ся отворятъ и нека наусницы и псалтиръ дѣца-та учатъ. То ще е уже голѣмо средство за предупазваніе.

Достопочтени ми Издателю Цареградскаго Вѣстника молиме да вмѣстите въ почтенныотъ вашъ листъ слѣдующи Вароши Охридски, и за Кошица улица Охридска и за Струга касаба.

Во прочутниотъ градъ Охритъ не остана нишо отъ великолепіе, и отъ стародревности, само святите мощи отъ святаго Климента, и тіе безъ святата Кара, коя та у Βέρροια (Беръ) Гърци я украдоха и я даржатъ денеска во Обителъ отъ Святаго Іоанна Продрома, единъ два Кодіка отъ Архіепископите Први Іустиніански, и Кожиротъ отъ святаго Климента, древенъ и само на главата стоитъ златоткаено и бисеръ, и гроботъ му се кажватъ на една скършена плоча въ манастиръ церква Митрополитска на лево влегвеещи во нарокка и обителъотъ святаго Наума и гроботъ му целъ негибнатъ, а старини кожи со товари предъ четиресетъ години, жертва на Волкана (τῷ Ἡφαίστῳ) ся дадоха, и се изгориха отъ . . . . како и преди время и на злато варха Обителе Прілепски въ фурни ги изгориха! Но най харното, най хубавото, най чесното ни' остана кържта цела Бобгарска блага!

Въ света окружія Охридска немать ни една фамилія гърцка освенъ три четири сега Влашки, а сите други су чисто Болгарско племе.

Една пріца (παροιμία) се зборвать „ къде текла реката, пакъ къе течитъ" Со свѣто що ни се пленаха литературната Славянска, и книги ни ся изгориха и столъ-отъ Архіепіскопски ни се ограби и Майката ни я притиснаха въ темни зандани, се найде еденъ процирь, влезоха малу здраци во темницата, и позваха Болгарите Македонци, что уще била жива славната ни наша майка! Живъ біо нашъ Імператоръ Султанъ Абдулъ Меджидъ Ханъ Ефенди мисъ! отъ таковъ процирь прогледахме како въ Кукушъ, и овде во Охритъ, и во Струга, и почнахме (зафатихме) предъ нѣколку да се учиме по Материнотъ загубленъ языкъ. Овде во Струга касаба почна во заемноучилището Г-нъ Кузманъ А. Пасхаліовъ заедно со Господина Георгія папа Христовъ иконоловъ, како на читанѣ по Болгарски, така и на краснописаніето, и децата писуватъ како со штамба. Во едновремно почна и во Охритъ Месокастро у кжщата (кукята) отъ Господина Гіоршета Мустревъ, но само на вечеръ по 12 часа, до два сосъ фенери, и на утро рано пакъ сосъ свѣтило! после си ходеа дечинята секое на училището гърцко. А овой месецъ въ сечка, сосъ повелята отъ старците Варошки зафатія и во Варошъ на Митрополіята да се учатъ децата Болгарски, отъ како къе се пущатъ децата отъ гърцките училища, два часа, и два пать во седмицата, се учатъ при заемноучительотъ Господина Кузмана А. Пасхаліовъ читанѣ и краснописаніе. Тотѣмъ же на 13 сечка (Февруарія) почнаха во улица Кошица вонка отъ Варошотъ. Ова го направи свещеникъ Апостолъ папа Соколовъ отъ Кошица заедно сосъ старешината Сироманшка отъ Кошица. Овие немаещемъ до сега никакво училище, во една кукя и собраха дѣцата си имъ кладоха (метнаа) едно дѣте учителче които и училъ до четересетъ деца! а со сета сиромащина, коя како даде двете пари отъ Евангелската вдовица, Кошищани-те собраха малу паръ (новци) и почнаха отъ ново осново (темелъ) да направатъ едно оданче долу на земи колку да се зберать децата и овде само Болгарски читаатъ и писуватъ, а по гърцки не! по ова се измисля за да се пратитъ едно дете способно за да се изучитъ старославянски сосъ Грамматика въ Цариградъ на Болгарско-то училище тамо къде и отъ Кукушъ се учехя, Иванъ Г. Петковъ, и Діонисъ Явеимовъ. Ова дете е сиромашко, но чесно и любоучно; ся именуватъ Коста Наумовъ Дебранъ отъ Кошица, и татко му (отецъ неговъ) со сета сиромащина, му даде пари издиване за наука-та му. И кога къе се научитъ малу многу да се вратитъ на отечеството си за да учатъ голи боси дечина въ Кошица. Богъ да поможитъ него и моче харно чинатъ за народность да поможатъ! а овде въ Струга касаба два часъ что растовіятъ конъ запота отъ Охритъ лежитъ близо до езерото на десна страна и на лева на брегоите отъ злато точнаго Дримъ. Овде кажуваме во Струга непрестано и во заемноучилище-то нътре се учатъ и по гърцки и по Болгарски при учительотъ Господинъ Георгія попъ Хрістовъ. И на Еллинското училище горе, и тамо учениците преводватъ отъ гърцко на Болгарско, и отъ Болгарско на гърцко но уще нематъ на староболгарско сосъ грамматика. Дай ни Боже!

Во Охридъ во Варошъ отъ жешки предстоятели се благородната и достопочтената кукя Робевска, Господинъ Ангеле и Господинъ Тасе бракя, и нихна челять. И благородните Куки бракя Манчевци, бракя К. Пахуновски, и бракя Янаки Пахуновски и прочая. А во Струга со сиотъ Дрімколя сите су желателчи га пославянско. И во Месокастро (въ Охритъ) шаратъ по некои свещеникъ. Но и той е разуменъ къе си донiъ наредомъ!

За по църквите читанѣ и пѣянѣ.

Во долна порта Варошка църква достоини су за похвала пѣвачите Ангеле Групче, и Димитрія Топсинчаровъ които и читатъ въ църквата и пѣятъ по Старославянски, но книги немаме, и дечинята пеятъ и Апостолотъ го велятъ. Сега по умиранѣто Владиково фати да пеитъ въ църковъ Манастиръ Митрополитски и Господинъ Христо Салатовъ пѣвацотъ. Такожде и во църквата святи Враче и во Месокастро. И на Струга учительотъ и пѣвацъ Георгія попъ Христовъ, Анастасъ Хацовъ, и Сакеларіи Священикъ Иванъ, и децата по Болгарски пеѣтъ, и Свещениците Струшки се изучиха по Славянски. свещеникъ Иванъ Миладиновъ Сакеларія, Свещеникъ Іованъ попъ Стефовъ и свещеникъ Георгія Наумовъ Маринъ и со сета старость почна по некое со зърцала (гледала) и свещеникотъ Христо Икономотъ; се изучаха овіе наши свещеници и службата (литургіята) света по Славянски я служатъ, освенъ молитвите, и ако имахме големъ кругъ церковни книги, сета служба къе се чинеше и въ святіи алтаръ и вонка по славянски, а по селата ни' отитуватъ, или даватъ изанъ (дозволеніе) Владыка, за да се пѣитъ въ църква по Болгарски! и си-то що слушатъ Болгарите се радуватъ защо разумѣватъ Болгарскиотъ языкъ, и едни отъ радости плачатъ.

Ами Свещениците Охридски: „ Φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλτάτη δὲ ἡ ἀλήθεια." уще не зафатиле ни да се поучатъ по матерніотъ си языкъ, ни въ църква да служатъ. Но сите свещеници Охридски иматъ ревность (ζῆλον) за матерніотъ языкъ, и мноцина (πολλοί) на нашъ Болгарски языкъ преводватъ отъ Евангеліото гърцко на Болгарско наше Македонско, со гърцки писма и го пеятъ по въ церковъ како свещеникотъ Костандінъ попъ Стефановъ во Митрополитската църква и прочая . . . А Варошаните сите Охридски желаятъ и се печалятъ за Болгарското развитіе (ἀνάπτυξιν) и за търговината.

Овде на Струга до 50 педесетъ девоикъи се учатъ на училищата двете и краснописаніе писуватъ како на штамба. Камо ли учителъка за такви, и за другото развитіе морално! (ἠθικὴν ἀνάπτυξιν) пуста сиромащія успила!

И во Охридски-те училища многу девоикъи се учатъ по гърцки, и по Еллински. До сега ни една не се научила, по Болгарски, ни цицала матерно благо млеко! но жива била старешина Охридска, и любородци, скоро (бърго) можитъ да се зафатитъ по Болгарски.

Д. Хр. Миладиновъ.

Во касаба Струга 1860 Сечка 28.

ВО ОХРИДА 1860 Марта 6.

Г-не Издателю Царегр. Вѣстника!

Приклаите (приметнете) въ почтенноотъ ви Вѣстникъ, близу до другата статя (διατριβή) коя ви се вручитъ, и ова следующа.

Дойдохъ во Охритъ и видохъ светеното осново отъ училище Болгарско въ Кошица улица (махала Охридска) което малу отъ земя е излезенъ, и планотъ кого испратиме какв... коя обидитъ чрезъ св. Макаріопол...

ЦАРЕГРАДСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

вадохъ и катастихонъ водяи отъ нее приложение на она запрвено Болгарско умение (грубо) по до видишь ? Мыли и вожи приложить вам како можать. Пыи Анестоть выдирають 600 грошы, и пресвитеру ну (нападіа) грошы 100 такы Гере и вапа Науки Изучиють на свитіи Синеь обителе грошы 300 и выдіяти грошы 100 и други по всемъ малими до 150—100, а прошы кои 20—50—40. Но жени по немале монеи (пари) дипае кои платно, кои рани, кои кунцуи, убетьи, юрстеи, гредгани, и елие женски рыкы, такоеви ! и отъ Вероин же на многу приносяи на она опасно имеуиие Болгерско учениие, прилагаи и пари и кои платы. Кому желаеть за матерю (инчино) и народно мясо, и шайторие непристаиио (сиедно) хоуу работать на учиишето, и Господинъ Каретин Вероисть со другы отъ Комиин (имъ заборанихъ имеуиие) отворить за новото учиище Болгарско имеуиие!! Богъ да имъ помогнать ! и мыленоиить що идеть да се учить на Болгарско-то. Иприградско учиище се надено на несолку время да се прічуить и да се притить на Комиинового учиище со хоуи пыка колку за так какыва сеть за сега.

А. Хр. Милодиновъ.

СЛИВЕНЪ 1860 Марта 15-

Господине Редакторе на П. Вестника.

Уволявате се да вскетате въ Честиая Ваша листъ сихдующать, като всякого ревностно обидателе всемо общеполезно и достопохвално дѣло.

Сливненско-Кулуцкорски-тѣ полуглиии исъпатиия стиихъ. Сѣдоиателенъ радолъкъ отъ тряды по предложение-то на учиилиша уреждениа Г-на Добродолиного на ней пархостеиение-то ученики своредъ вралежаще-то и добро-то имъ поведение.

Първото тържество ии раздвиой то ии тѣя дирое стаия въ Кулуцкорско-то новосъдание учиище на Свята Четирси, когато полуги службати сичкы народъ съ любопитство и сърдечно ощие вредвкиствать въ черкоиа сбкуи се да видя и тоя първо тържество въ Сливень Г-иъ Добродолиой, който точно управлиия сисѣ сичы длъжности съ неуморна-та ревиия дѣятелность правя еио свою , напредъ ще-то Г-иъ Сливень Вечеръ учит. пѣвци да изкажатъ ии пархостеиеиитѣ ученици отъ I-я и I-я разредъ, както и вшинко-то учиище, подъ хор-то имаше въ Кулуцкорско-то Дѣиственно учиище съ свиго-то имѣрение, като стаи-на първо Волосиицкото, защото скоро ще прѣдстаиа въ него можеть-та, и водиуъ то начиие да се раздвиать дирое-то, подъ прѣдъ свою отъ Г. Добродолиого, подобно на вшиеченитѣ ученици отъ I-я разредъ и отъ вшинко-то учиище. Дирое-то бѣха Благородната ученици отъ Водидиа, Красиославиа и прочеи. И тай сичитѣ ученици съ точеки народиы одѣжди съ у доиа, както и сичитѣ прислатеству-ващи, като ищиха дирое дѣиственъ сладолиаено пѣсиа.

Второто тържество стаи на . . . .

(Сѣдуиа)

ПОЛИТИЧЕСКО ОБОЗРѢНИЕ

Онова що въ миналый нашъ листъ говорихме, исполни се. Работа-та вѣше Савоіа и Ниса на Франціа да ся присоединатъ и това дѣло сега веке въ дѣйствіе ся приведе. Савоіа и Ниса, кои-то бѣха въ-та на Сардиніа, присоединиха ся на Франціа. Това нещо ся исполни само отъ себе-си сирѣтъ народъ-атъ отъ дивѣ-те тія мѣста самичакъ подиела това нещо да стане и то стана.

Това желаніе на присоединеніе-то ся сообщи Императору Наполеону чрезъ едно депутатіе составлено отъ общински-те Совѣти на тая [illegible] Наполеонъ не отговори осѣиъ съ думи-те Савоіа е Франціуская.

На това, Франціа тегли вонскы-те си, кои-то и имаа въ Ломбардіа и Италіа, и кои-то ся водяха отъ Маршала Валяи.

Франціуски-те тія вонски ся теглять отъ тія мѣста, защото Италіа сега си е составила, каки, каго Держава совсѣмъ независима .

За напредъ Италіа сама за себе треба отвѣтственость да дава. Австрія кои-то иска да возобноии Княжество-та, обѣщава ся да не протестуваа нищо на едно дѣло, кое-то единодушно си е исполиило. Она же може да ся ограничи на власть-та си, кои-то на Венеціа има .

Тія приключенія станаха въ полза на Франціа, а въ полза на Сардиніа станаха слѣдующи-те:

Както Савоіа и Ниса на Франціа ся присоединихъ, така и Тоскана, Парва, Модена и Романіа, ши пански-те Екзархіи на Сардиніа ся присоединихъ также своредъ общото желаніе на жители-те.

Тія преобразенія като ся случихъ, дадоха и причина вонски-те тія Держави отъ Сардиніа да ся испрататъ; и отъ това резни служкое и страхове за бой ся раздаватъ. Сардиніска-та вонска качиа ся, казватъ на тристa хиляди души и мата ся тыи вонски противъ Римъ, противъ Неаполъ и папѣрепія иматъ да отидатъ, ши че она имъ да ся возполова отъ онтусіазматъ на Италіиа-те за да отиде противъ Австрія съ папѣрепіе да удари Венеціа и така да завладѣе останаи-те мѣста на Италіи и така цѣла Италіа на едно да ся соедини.

Отъ друга страна духове-те въ Иругіи не ся спокойни като видѣха че Франціа ся распространиа до Алпіски-те гори и като предвидатъ че това распространеніе може утрѣ и кадѣ рѣка Рипъ да ся обърне .

Г-иъ Тутеиелъ обаче, французскій министръ иностранныхъ дѣлъ, испрати окружно писмо до министри-те иностранни-те Сили и отъ него зеключава си че такова страховe не треба человѣкъ да има.

А Папа-та какъ гледа тыи обстоятелства ? Той много обидеся ся напѣрва като видѣ че му отнаа Екзархіи-те и като въ тѣхъ Иемонски воиски стуиика. Така ищо друго не му остана, освенъ да прибѣие на средства, кои-то може одве повече гвардіи-те противъ него да расположатъ.

Той ся готови, казватъ, да прокаже или да евореса Виктора-Еиануила Това проклиивање щело да стане като облѣчатъ всичка-та церква святаго Петра въ Римъ съ черни платове, като цѣ мать Исуса Христа также съ черни платове, като зберетъ сич-те кардинали, кои-то въ Римъ и на около ся наѣрвать и като вси со знаіени желти и съ черно завити факлы по вси-те улицы съ голѣмо тържество обикалять и черни сезлы продиивать и викать проклиать да е Викторъ Еммануилъ и прочее. Това заборизно, кое-то щело така общеиародно да са чете, отказало было въ Турцыи на 7 марта. Пѣсюнскій кабинетъ щелъ было да го обнародиа, като то содружи съ едно протестоваиіе. Иѣкои сн обаче казвать че това проказаиваше не е было да стане .

Презъ тая недѣля стигна въ Цареградъ една депутаціа отъ страна Книза Милоша, тая депутаціа ся составиила отъ слѣдующи-те лица:

Г-иъ Цвѣтко Райсвичъ представникъ;

Г-иъ Миланъ Ирановичъ, общій директоръ на мостове-те и голѣми-те путища;

Г-иъ Іованъ Павловичъ, первосвященикъ Шабацкій

Засимо съ тѣя-те тыи членове са и Г-дие Чуичъ, Дуиаискій Пзавный консулъ, кой-то живѣе у Вѣна, и Милоишъ Іованковичъ Лешчанинъ, прежній писарь на Сербскаго-то Цареградъ Агенціи.

Цѣль-та на тая депутаціа е. каза Журиалъ де Константинополь, позната на Высока-та Порта: Она е дошла да ходатайствува едно заключеніе за прекшествіе-та, кои-то са бѣха пригответили и верху конъ-то, каза истый Журиалъ: Порта-та не е престаиала отъ една годиа на насамъ да обрижа очи-те си .

Она е дошла да иска отъ Высока-та Порта да пріеме пять или шесть политически условіи: сирѣчъ наслѣдствіе-то въ една фамиліа да ся посыати — да ся изиѣиить членове-те на трактати-те, кои-то ся относять на Высока-та Порта и опредѣлиять законии-те нейни права. Мусулиани-те, кои-то въ Сербіа са наѣврать подъ ново правленіе да ся положать; — Условіи-та сторедъ кои-то крѣпость-та въ Бѣлградъ са наѣврва да са испразднать; — да са напрать условіи за митарища-та други, отъ сныи, кои-то уже существувать, и да ся размыли верху нѣкои точки за непрекѣсиато едно награнищы-те опредѣлепіе.

РАЗНИ НОВИНИ.

— Наѣврвше ии посѣдиаи-те французски Вестиики, кои-то ся воспѣвали Марселскій скорохоль получихме, слѣдующа-та новина, кои-то може да е полезна за торговство-то по Востокъ: Извѣстіе доходиать отъ Рима, 5 марта, че свободно излазяе се и дало на жита-та и брашна-та въ цялое-то пространство. (Ж. де К.)

— Според писма-та отъ Елиде студа голѣмъ страхъ въ дель-ять на ск. четырадесеть Мучениці, во сокелъ тѣхъ граждани-те, кои-то съ голѣмо торжество празднуать тойи день, и хиляда хора во край рѣка Маріца, по градиие-те и по други още мѣста, отъ които можеть да ся гледа на сопиаать и весеалть. Нѣкой тойи день назвали са отъ Турци-те Сватбе Цырсоъ.

— Турска-та дира според както отъ Есиі-Заора пишать ие са удерии на трои 145. презъ всиий Ранзазанъ и посѣ ще падне на трои 100.

Отъ нѣколко дни Наполеонъ нѣкои изъ Царегради са дошли да да ся кажать отъ Владыка-та си Г-на Дорсоса. Иезвисно що са напрвали до сега тыя граждани и што честь имахи да са видиие съ тѣхъ. Уверени сме обаче че тѣ какое сопротивление на желаіе-то си не щать да поспрвають, защото грегеско-то Духовество сега ся наѣврва въ иесгуиай слабе-то ии, ще сказ Г-на Дорсоса за да има посѣ причина да отговаря на она, кои-то ся покушать да всиать Болгарскъ Владыка и да ии казне: Не знаемъ що искаете, Болгарскы Владыки имате и вый сами го худи-те и пудите. За то не ся дивайте, остаиете ии нрвая-та, она зиае що прави.

Но що кажать тѣя кои-то ся жалять: На тѣ мѣсто-то ну нать Болгарии Владыка що опредѣлиие. То добрс но отъ тѣя имеие да позвайе иолиого того владыки че ще е ио добръ отъ иаставитай ? Но за нарѣ-та, кои-то не е съ мѣсе Г-иъ Дорсоей да видие ще остане и всегда за него добро ще говора ? Тогди пыкъ сякъ едиа-дѣя-тая годиия не ще ии да ся повиать духовеи-ть, кои-то ии имать тыи Владыки да искать да видие ? И после ищо я вы Болгари-те Миаисти Владыки да имие ? Не стигать ли оныи, кои-то сега Фенерь-ать полиять и кои-то безпрестаино убиствуать Епархіи да придобіять ? Още Царрахи ие сме получали и Владыки Миаисти имеие ! Колко ие имеие оныи, кои-то иадбрѣ въ Болгарска-те каква работи вавикуратъ ? Иовстава това ие е прилично и добрѣ ще сторать оныи, кои-то са плачать да са погодить съ Владыка-та си. Ие каиаие ии какви иазость вежду ии и граждани-та, но тѣ са това си погуждение ще направить, според както, дѣло благородно и достопохвално.

— Преди нѣколко дни печати са едиа окиала на та гречеси книи и радвала ся на общество-то весь народъ. Тая окиала е СЛОВО иаречено отъ Г-на Стефана Каратеодори въ законоченіе-то на Патріархійскій Собори. Прочетохме тая окиала и кеио исиитахме, научихме се что са само ие са о нѣрвдо устно, ами исиоеей и о сочиаиіе и изложеніе.

Въ това си слово Г-иъ Каратеодори като ва общирно нааги дѣло-то, кои-то са тога собрие ио вспомиеиіе-то ихъ вато казаи: Тіс ѣ ѣєтѣѣєѵєѵ ѵѵѵ ѵѵѵѵ ?

Но знаеие до коио тыя дѣла соотвѣствуать на нарска-та иовыа програмиа; ио осѣиие че тѣ ии иикакъ ие посрывать Болгарски-те духовии нужди, и това доказва си отъ иетово-то това слово, защото то ие малко говори противъ предзаиятіе-то, кои-то Г-иъ Х. Иикои въ тѣхии Соборъ направи като отъ страиа на цѣлъ народъ Болгарскій, и кои-то ии вмѣстихме въ иашій листъ Кумеро 471.

Тоя слово вмѣстихме иаправи между Грегьи-те. Сега ие както слушаме отговоръ на него съ прави отъ нѣкои наши Болгари и слѣдователно тойи отговоръ ие ще да оше ие голѣмо иссчатоиіе ихъ иаправи ?

Това е любопытно-то и дако ио скоро на сасъ то видимъ.

— Ио коиа-те писма отъ Елиде: отъ 17 Марта, изѣсиявате ии, отъ 12 до 14 всеблаиого мѣсеца сялаха коиои мѣрзи мѣсть и че отъ 14 до 15 мѣрзи-ять като са обарвать ии сѣирящи, едиа черея обаиа са повиать и като са всеблаиого ять трескиеиица, можше ваиаго вокруг домъ-ать на Тиверзаа-ать. Нѣкои отъ жаиие-те са са развалиа и стаиали иепотребии.

— Според извѣстіе-то ио кое-то писмо-то отъ Кукуиь, извѣстио ии иикои-то мѣсть дисть, по-вече Кукуиь Кукюрь, печатаиъ отъ иетово Богословіе Г-иа Пареиіе преди дей годиии и той ихъ ново ще се препечати на четыри хиляди екземпляри. Ето що ии каза Болгарскій ихъ болгарски сиарки Владыка.

Печатаиа Царегредскій Вѣстиикъ и Содружіе; Ц.-ра Бейозу Среко Фраицуска Дворець II 234.